

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35PP/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010965
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123010965.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v trestnej veci odsúdeného: T. W. U., nar. XX.XX.XXXX v R. C. (X. republika), na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Trnava prostriedkami diaľkovej komunikácie dňa 07.06.2023, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa návrh odsúdeného: T. W. U., nar. XX.XX.XXXX v R. C. (X. republika), t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/132/2019, zo dňa 06.02.2020, zamieťa.

odôvodnenie:

Dňa 13.04.2023 bol na tunajší súd doručený návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V návrhu uviedol, že z výkonu trestu odňatia slobody nikdy nebol podmiennečne prepustený, mal aj iné tresty, no za tie sa zo zákona na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Vo výkone trestu je zapojený do práce, doposiaľ získal aj disciplinárne odmeny, trestnú činnosť úprimne ľutuje a sľubuje, že sa žiadneho protiprávneho konania už nedopustí a že sa podrobí uloženým obmedzeniam a že sa ihneď zamestná a podrobí sa ochrannému liečeniu, ktoré mu uložil súd. Odsúdený je v stálom kontakte so svojim bývalým zamestnávateľom W. W., ktorý sa o odsúdenom vyjadruje ako o bezproblémovom a disciplinovanom pracovníkovi a uviedol, že po prepustení z výkonu trestu ho opäť zamestná

Okresný súd Trnava následne požiadal ústav na výkon trestu odňatia slobody o hodnotenie odsúdeného.

Odsúdený vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 7 (sedem) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/132/2019 zo dňa 06.02.2020, pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 16.03.2024. Lehota podľa § 66 ods. 1 písmeno b) Trestného zákona uplynula dňa 07.05.2022.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené listinné dôkazy, a to hodnotenie ÚVTOS, skrátený výpis klienta, aktuálny odpis RT, rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/132/2019, prísľub zamestnania.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 31.05.2023 vyplýva, že odsúdený bol do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou premiestnený dňa 07.03.2023. Dňa 22.02.2019 bol dodaný do ÚVTOS Bratislava, kde bol zaradený na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“, správanie a vystupovanie odsúdeného v ústave Bratislava nebolo na požadovanej úrovni, je zaevidované, že nešetrne zaobchádzal so zverenými vecami a iným majetkom a pokúsil sa užiť liek inak ako určil lekár. Dňa 14.05.2019 bol na ďalší výkon trestu premiestnený do ÚVTOS Želiezovce, kde jeho správanie

a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni až na jeden zaevidovaný nedostatok, že nedodržiaval časový rozvrh dňa. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa teda prevažne dodržiaval, zapájal sa do činností zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v súvislosti s udržiavaním čistoty spoločných a ubytovacích priestorov. Vzhľadom na jeho správanie a vystupovanie a postoj k plneniu povinností bol dňa 06.05.2020 preradený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. V stabilizovanom trende v správaní a vystupovaní pokračoval a Okresný súd Levice dňa 21.02.2023 v konaní pod číslom 4Nt/7/2023 zmenil odsúdenému spôsob výkonu trestu tak, že odsúdeného preradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Správanie a vystupovanie odsúdeného v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je doposiaľ na požadovanej úrovni, negatívne poznatky doposiaľ neboli zaevidované. Pokyny a nariadenia doposiaľ rešpektuje, v osobných veciach si udržiava požadovaný poriadok. Výkonom funkcie z radov odsúdených poverený nebol. Doposiaľ bol dvakrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 04.08.2022 pochvalou za rozvoj osobnosti. Disciplinárne tresty nemá vykázané. Odsúdený nie je aktuálne pracovne zaradený z organizačných dôvodov. V predchádzajúcom ústave bol krátkodobo zaradený na pracovisku priemyselného charakteru, kde si svoje pracovné povinnosti plnil. Podľa potreby sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Odsúdený čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Voči odsúdenému je v súčasnosti vedené ďalšie trestné konanie. Súdom nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou aj ústavnou formou doposiaľ ešte neabsolvoval. Dňa 20.12.2022 a dňa 04.10.2022 na pojednávaní Okresného súdu Levice pod číslom konania 3PP/42/2022 a 2PP/28/2022 odsúdený vzal svoju žiadosť o podmienené prepustenie v oboch prípadoch späť. Napriek skutočnosti, že správanie a vystupovanie menovaného je v podmienkach nútenej izolácie stabilizované a dlhodobo bezproblémové, na základe komplexného posúdenia rizikových kriminogénnych faktorov a osobnostnej štruktúry možno predpokladať skorú recidívu drogovej a následne trestnej činnosti. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a riaditeľ ÚVTOS ho neodporúča podmienené prepustiť.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný.

Z príslubu zamestnania zo dňa 05.08.2022 vyplýva, že odsúdený pracoval u W. W. M- S. a po prepustení z väzenia by ho W. W. zobral do práce. Nemal zlú skúsenosť s jeho prácou a bol celkom disciplinovaný.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Tmava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odsúdený len čiastočne spĺňa druhú materiálnu podmienku a z uvedeného dôvodu navrhol jeho návrh zamietnuť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom návrhu trvá. Vo výkone trestu si uvedomil predchádzajúci spôsob života. Počas výkonu trestu mu zomrela mama aj družka. Zmenil svoje hodnotenie budúceho života, chce pracovať pri oprave vysokozdvížných vozíkov, čo by mu umožnilo získať legálne finančné prostriedky. Páchanie trestnej činnosti je pre neho minulosťou.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por., o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 415 ods. 2 Tr. por., o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenéj za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok:

- vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu,
- odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie,
- od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmiennečnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správval vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody ku dňu 07.05.2022. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru súdu je splnená.

Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody je možné konštatovať, že táto zákonná materiálna podmienka je u odsúdeného splnená. Vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne závažné negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky. Odsúdený počas výkonu trestu bol 2x

disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu bol krátkodobo pracovne zaradený. V rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele čiastočne.

Na základe zhodnotenia uvedených poznatkov, súd konštatuje, že odsúdený preukázal polepšenie počas výkonu trestu.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je.

Súd pri skúmaní splnenia tejto podmienky objasňuje, skúma, komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V zmysle odborných názorov „zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákonník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 952).

Obdobne aj v rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015) sa za okolnosť, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam považuje predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Najvyšší súd SR, tiež uviedol, že „sa nestotožnil s názorom odsúdeného, že na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť nemožno pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadať. Naopak, keďže posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného najvyšší súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať (či už uloženým peňažným trestom, podmiennečným odkladom trestu odňatia slobody, podmiennečným prepustením z výkonu trestu), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil aj napriek ďalším uloženým nepodmiennečným trestom, ktoré vykonal v celom rozsahu“ (rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke pod R 5/2017).

Súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného.

Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmiennečne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/132/2019. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený má celkovo 15 záznamov pre druhovo rôznorodú trestnú činnosť s tým, že prvýkrát bol odsúdený v roku 1995, a to pre majetkovú trestnú činnosť (krádeže), ale aj pre prečin ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky, útok na verejného činiteľa, zločin lúpeže a pre porušovanie domovej slobody. Z odpisu registra trestov tiež vyplýva, že odsúdenému boli za predchádzajúcu trestnú činnosť už v minulosti v prípade časovo prvých odsúdení ukladané opakovane podmienené tresty odňatia slobody, následne opakované nepodmienečné tresty odňatia slobody. Odsúdený bol z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 3T/112/2008 dňa 08.11.2012 podmienenčne prepustený. Trestnej činnosti sa ale naďalej dopúšťal, o čom svedčí ďalšia početná trestná činnosť majetkového, ale aj násilného charakteru. Skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života, najmä početnosť a druhová rôznorodosť trestnej činnosti, jej závažnosť (odsúdený sa dopustil okrem prečinov aj zločinov), páchanie trestnej činnosti aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, resp. počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia svedčia o nedostatku rešpektu k dodržiavaniu právnych noriem u odsúdeného. Správanie odsúdeného neumožňuje vysloviť sa v prospech jeho novej prognózy, t. j. že by v prípade prepustenia viedol riadny život na slobode. Takéto očakávanie je u odsúdeného podľa názoru súdu nereálne, pretože odsúdený už mal v minulosti šancu v podobe potrestania formou alternatívnych trestov preukázať, že vie viesť riadny život, túto možnosť nevyužil, opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený.

Resocializačná prognóza je v zmysle hodnotenia ústavu nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy drogovej a ďalšej trestnej činnosti.

Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania, dokonca aj podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemali na odsúdeného žiadny pozitívny vplyv a to ani skôr uložené nepodmienečné tresty. Súd je toho názoru, že odsúdený ako niekoľkonásobný recidivista, spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmiernuje obavu z páchania trestnej činnosti.

Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné protiprávne konanie počas pobytu na slobode v čase, kedy sa zjavne výchovný účel trestov nespojených s odňatím slobody alebo podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, minul účinkom, neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu.

Pri porovnaní správania odsúdeného na slobode s jeho správaním v ústave na výkon trestu má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, o čom svedčí aj hodnotenie ústavu, z ktorého vyplýva, že v prostredí nútenej izolácie je jeho správanie bezproblémové, avšak z hľadiska osobnostnej štruktúry možno u odsúdeného predpokladať skorú recidívu. Tento záver nepochybne vyplýva, aj z trestnej minulosti odsúdeného, keďže ho v minulosti nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Za takýchto okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované. Súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.